

Sygn. akt *XVII AmE 147/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Sekretarz sądowy Wioleta Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa *M. N.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

przy udziale zainteresowanego *Przedsiębiorstwo (...) Spółki Akcyjnej w S.*

o umorzenie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 23 października 2012 roku Nr (...)

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od powoda M. N. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od powoda M. N. na rzecz zainteresowanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt *XVII AmE 147/12*

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z 23 października 2012 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej „Prezesem URE” lub „Prezesem Urzędu”) na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 8 ust. 1 oraz art. 30 ust. 1 ustawy prawo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku Pani M. N., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. przy ul. (...) – reprezentowanej przez pełnomocnika, radcę prawnego A. W. – w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w S., dostaw energii elektrycznej do obiektu firmy (...) zlokalizowanego we W. przy ul. (...), umorzył postępowanie administracyjne w tej sprawie.

W uzasadnieniu decyzji Prezes URE wskazał, iż w jego ocenie nie zostały spełnione w świetle art. 6 ustawy prawo energetyczne przesłanki uprawniające pozwanego do rozstrzygnięcia kwestii czy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione czy nie, a tym samym brak jest podstaw do ingerowania przez Prezesa URE w spory przekraczające zakres sprawy wyznaczonych art. 8 ust. 1 ustawy prawo energetyczne.

W odwołaniu od powyższej decyzji, powódka M. N., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. (zwany dalej również „Przedsiębiorcą”) zaskarżyła przedmiotową decyzję w całości i wniosła o zmianę zaskarżanej decyzji poprzez stwierdzenie, że w przedmiotowej sprawie nastąpiło nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w S. do nieruchomości położonej we W. przy ul. (...) oraz działki nr (...) na których znajdują się hale produkcyjne, zasądzenie od Przedsiębiorstwa (...) S.A. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego z dziedziny elektryki na okoliczności wskazane w odwołaniu, dowodów wskazanych w odwołaniu na okoliczności w nim wskazane oraz dowodu z zeznań wskazanego świadka na okoliczności określone w odwołaniu.

Odwołująca się zarzuciła wydanej decyzji:

1. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, a to art. 84 k.p.a. w zw. z art. 80, art. 77 i art. 78 k.p.a. poprzez bezpodstawne pominięcie w wnioskowanego przez Skarżącą dowodu z opinii biegłego, który na podstawie dokumentacji zgromadzonej w sprawie oraz oględzin, mógłby, opierając się na wiedzy technicznej, ustalić, czy w stanie faktycznym niniejszej sprawy rzeczywiście miała miejsce awaria uzasadniająca przerwanie dostaw energii dla Skarżącej (w sytuacji, w której osoba prowadząca sprawę (co przyznała) nie posiadała wiadomości specjalnych umożliwiających należyłą ocenę materiału dowodowego);
2. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, a to art. 80 k.p.a. w zw. z art. 77 i art. 78 k.p.a. poprzez bezpodstawne pominięcie wnioskowanego przez Skarżącą dowodu z zeznań świadka K. A. na okoliczność przebiegu zdarzeń w dniu 26 listopada 20nr., co doprowadziło do wadliwego ustalenia okoliczności rzekomej awarii i działań (...) S.A. oraz reakcji skarżącej na takie działania (w szczególności co do udostępnienia pomieszczeń z urządzeniami (...) S.A. na terenie jej nieruchomości i działań podejmowanych w związku z tym przez (...) oraz późniejszych deklaracji (...) S.A. co do przywrócenia dostaw energii po rezygnacji z roszczeń Skarżącej;
3. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, a to art. 80 k.p.a. w zw. z art. 77 i art. 78 k.p.a. poprzez bezpodstawne pominięcie wnioskowanego przez Skarżącą dowodu z oględzin miejsca rzekomej awarii, co doprowadziło do nieprawidłowego ustalenia zakresu i celu czynności (...) S.A. w dniu rzekomej awarii;
4. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, a to art. 80 k.p.a. w zw. z art. 77 i art. 78 k.p.a. poprzez zaniechanie wyczerpującego rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie oraz dokonanie ustaleń faktycznych nie opartych na podstawie całokształtu materiału dowodowego, co wynika w szczególności z:
  - a. pominięcia dowodów nie tylko wnioskowanych, ale złożonych do akt postępowania przez Skarżącą (m.in. dokumentacji fotograficznej potwierdzającej przecięcie przewodu zasilającego zakład Skarżącej oraz przygotowania do działań zmierzających do przepięcia odbiorców, dokumentów potwierdzających że w dokumentacji technicznej przedstawianej do sprawy (...) S.A. posługuje się oznaczeniami urządzeń innymi niż urządzenia faktycznie znajdujące się u Skarżącej) bez uzasadnienia tej okoliczności,
  - b. oparcia ustaleń na dokumentacji i twierdzeniach (...) S.A.,
  - c. oceny deklaracji (...) S.A. co do wznowienia dostaw energii natychmiast po udostępnieniu urządzeń znajdujących się u Skarżącej z pominięciem logicznych wniosków co do braku możliwości wznowienia tych dostaw w związku z przecięciem przewodów na zlecenie (...) S.A.,

d. braku właściwej oceny odmowy dostarczenia przez (...) S.A. wymienionej przedstawionej przez Skarżącą ekspertyzie oraz w piśmie Skarżącej z dnia 21 czerwca 2012r. dokumentacji technicznej niezbędnej do rzetelnej oceny stanu sprawy w zakresie ewentualnego zaistnienia awarii.

5. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, a to art. 8 i 9 w zw. z art. 80 k.p.a. i art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia okoliczności sprawy i oparcie rozstrzygnięcia na niekompletnym materialnie dowodowym zebranych wskutek przeprowadzenia postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej z pominięciem obowiązku należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, a przez to wydanie decyzji niespełniającej standardów przyjętych w postępowaniu administracyjnym;

6. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 107 § 3 k.p.a. poprzez pominięcie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji wyczerpującej argumentacji co do podstaw i zakresu ustaleń faktycznych w sprawie, w szczególności zaś pominięcie wyjaśnienia przyczyn odmowy uwzględnienia wniosków dowodowych Skarżącej oraz wyjaśnienia przyczyn przyznania nieuzasadnione wysokiego stopnia wiarygodności twierdzeniom (...) S.A. w sytuacji, w której nie były one poparte wystarczającymi dowodami;

które to naruszenia miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, albowiem doprowadziły Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do błędnego wniosku, jakoby w stanie faktycznym niniejszej sprawy (...) S.A. w dniu 26 listopada 2011r. nie dokonał zaplanowanego i celowego odłączenia Skarżącej od swojej sieci i przerywania dostaw energii, a przerywanie to miało nastąpić na skutek awarii;

7. naruszenie przepisów art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne, poprzez jego niezastosowanie w sprawie, mimo istnienia przesłanek ku temu i przyjęcie, iż przedmiotowa sprawa nie należy do zakresu spraw, do jakich rozstrzygania kompetentny, w świetle treści przytoczonego przepisu, jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki i stwierdzenie, iż zdarzenie stanowiące przyczynę zaistnienia przerwy w dostawach energii przez Przedsiębiorstwo (...) jest zdarzeniem losowym - awarią, pomimo istnienia przesłanek pozwalających na stwierdzenie, iż przerwa w dostawie energii stanowiła nieuzasadnione wstrzymanie energii w rozumieniu przepisów Ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania, oddalenie wniosków dowodowych sformułowanych w odwołaniu oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż po dokonaniu ponownej analizy sprawy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Prezes URE podtrzymał swoje przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stanowisko i odniósł się do przedstawionych przez powoda w odwołaniu zarzutów.

Pismem procesowym z 10 września 2014 roku zainteresowany Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w S. poparł stanowisko pozwanego w zakresie oddalenia odwołania, wniósł o oddalenie wniosków dowodowych powódki oraz odniósł się do przedstawionych przez powoda twierdzeń i zarzutów.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

M. N. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. przy ul. (...).

Przedsiębiorstwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. jest przedsiębiorcą energetycznym. Na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych dostarczała energię elektryczną do zakładu należącego do M. N..

W dniu 26 listopada 2011 roku nastąpiła przerwa w dostawie energii elektrycznej do obiektu M. N..

Przyczyną przerwy w dostawie prądu była awaria, która nastąpiła o godzinie 6.56, która spowodowała wyłączenie transformatora T-5. Uruchomienie zabezpieczenia i otwarcie wyłącznika zarejestrowane zostało w dzienniku ogólnym systemu sterowania i nadzoru (...). (dowód: opinia biegłego M. H.).

Skargą z dnia 29 lutego 2012 roku powódka wniosła o wydanie decyzji stwierdzającej wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 26 listopada 2011 roku za nieuzasadnione. (k. 1 akt administracyjnych)

Pismami z dnia 17 kwietnia 2012 roku Prezes URE zawiadomił powoda i zainteresowanego o wszczęciu postępowania administracyjnego i wezwał strony postępowania administracyjnego do złożenia wyjaśnień i dokumentów istotnych do podjęcia rozstrzygnięcia. (k. 95 i 97 akt administracyjnych)

W toku postępowania administracyjnego powód oraz zainteresowany w odpowiedzi na powyższe pisma oraz dalsze pisma Prezesa URE złożyli wyjaśnienia w sprawie wraz z wymaganymi dokumentami oraz przedstawili swoje stanowiska i twierdzenia. (k. 105, 107, 281, 323, 325, 329, 339, 357, 362, 373 akt administracyjnych)

Pismem z 3 września 2012 roku Prezes URE zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego i poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, z czego strony skorzystały (k. 381-385 akt administracyjnych)

Pismem z 10 września 2012 roku powód odniósł się do zebranego materiału dowodowego i wniósł o przeprowadzenie wskazanych dowodów. (k. 386 akt administracyjnych)

Pismem z 24 września 2012 zainteresowany odniósł się do powyższego pisma powoda i podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. (k. 441 akt administracyjnych)

Pismami z 1 października 2012 roku Prezes URE zawiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego i poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie. (k. 445 i 446 akt administracyjnych)

Decyzją nr (...) z 23 października 2012 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umorzył postępowanie administracyjne w sprawie. (k. 4 akt sądowych)

Od powyższej decyzji powódka M. N., wniosła odwołanie zaskarżając ją w całości. (k. 12 akt sądowych)

Postanowieniem z 28 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu elektryki dla ustalenia, czy w dniu 26 listopada 2011 roku miała miejsce awaria, która uzasadniałaby przerwanie dostaw energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej we W. przy ulicy (...), w szczególności:

a) czy w dniu 26 listopada 2011 roku doszło do zwarcia wewnętrznego w transformatorze TR5 i zadziałania zabezpieczenia gazowo-przepływowego,

b) czy (przy założeniu, że rozdzielnica (...)500 zasilana jest promieniowo) w przypadku zaistnienia awarii na transformatorze TR5 mogłyby mieć miejsce brak działania zabezpieczeń w polu Nr 5 rozdzielnicy (...)500, jak również na liniach zasilających (...),

c) czy brak dostaw energii przy jednoczesnym nie stwierdzeniu działania ww. zabezpieczeń był spowodowany ręcznym wyłączeniem dopływu energii a nie przez automatykę zabezpieczeniową zabudowaną na TR-5

(k. 61 akt sądowych)

Biegły sądowy mgr inż. M. H. wydał opinie w sprawie potwierdzając wystąpienie awarii urządzenia energetycznego w dniu 26 listopada 2011 roku i wykluczając wyłączenie wstrzymanie dostawy energii elektrycznej ręcznym wyłączeniem dopływu energii. (k. 102-175 akt sądowych)

Powyższe fakty zostały ustalone na podstawie dokumentów załączonych przez strony do pism procesowych oraz znajdujących się w aktach administracyjnych. Podstawą ustaleń faktycznych stała się także opinia biegłego sądowego, którą Sąd uznał za jasną pełną i w pełni wiarygodną.

Sąd dopuścił także dowody z zeznań świadków oraz stron, którzy nie wnieśli jednak nic do ustalonego stanu faktycznego, albowiem ich wypowiedzi koncentrowały się głównie na sporze, który istniał i istnieje między powódką a zainteresowanym oraz próbami przywrócenia zasilania w energię elektryczną pomieszczeń należących do powódki i jej ojca, co nie ma żadnego związku z okolicznościami sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 479⁴⁶ k.p.c. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest właściwy w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego należy wskazać, iż wniesienie do Sądu odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna cywilne, pierwszoinstancyjne postępowanie sądowe, w którym Sąd dokonuje własnych ustaleń, rozważając całokształt materiału dowodowego, na co wielokrotnie wskazywał tak Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak też Sąd Apelacyjny oraz Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach (np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku, sygn. akt III CRN 120/91, wyroku z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98, wyrok SOKiK z dnia 18 lutego 2004 roku o sygnaturze akt XVII AmT 2/03).

Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami, powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu cywilnym.

Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sędowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sędowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. Rolą Sądu jest ustalenie w oparciu o argumenty i dowody powołane przez strony, czy doszło do naruszenia przepisów ustawy, w jakim zakresie doszło do takiego naruszenia oraz czy środki zastosowane przez Prezesa Urzędu są zgodne z przepisami ustawy oraz wymogami zasady proporcjonalności.

Mając powyższe na uwadze zarzuty oznaczone od pkt 1 do 6 odwołania były chybione, albowiem Sąd samodzielnie po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił stan faktyczny sprawy i nawet gdyby doszedł do przekonania, co nie miało miejsca, że okoliczności faktyczne ustalone przez Urząd byłyby nieprawidłowe, nie mogłyby to stanowić podstawy do uchylecia decyzji.

Odnosząc się zaś do zarzutu oznaczonego w odwołaniu pkt. 7 należy wskazać, iż zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy prawo energetyczne w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy

sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Przypadki nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii, o których mowa powyżej, zostały jednoznacznie i enumeratywnie wskazane przez ustawodawcę w art. 6 ust. 3 oraz art. 6a ust. 3 ustawy prawo energetyczne.

Jak wynika z treści przepisu art. 6 ust. 3 ustawy prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia przez powoda do Prezesa URE skargi oraz obowiązującym w czasie prowadzenia postępowania administracyjnego) przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, może wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2, stwierdzono, że:

- 1) instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska;
- 2) nastąpił nielegalny pobór paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła.

Zaś art. 6a ust. 3 ww. ustawy wskazuje, że w razie braku zgody odbiorcy na zainstalowanie układu pomiarowo-rozliczeniowego, na zainstalowanie przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowy służącego do rozliczeń za dostarczane paliwa gazowe, energię elektryczną lub ciepło, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej lub rozwiązać umowę sprzedaży energii.

Z ustaleń faktycznych poczynionych w przedmiotowej sprawie jednoznacznie wynika, iż żadna z wymienionych powyżej okoliczności nie wystąpiła, należy jednak wskazać, iż możliwość pozbawienia odbiorcy dostaw energii może nastąpić na skutek zdarzeń, których powyżej wymienione przepisy nie obejmują, a tym samym nie zostaną zakwalifikowane jako wstrzymanie dostaw energii.

Takie przypadki zostały określone w § 40 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 roku w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, gdzie przerwy w dostarczaniu energii elektrycznej ustalono jako:

- 1) planowane – wynikające z programu prac eksploatacyjnych sieci elektroenergetycznej; czas trwania tej przerwy jest liczony od momentu otwarcia wyłącznika do czasu wznowienia dostarczania energii elektrycznej;
- 2) nieplanowane – spowodowane wystąpieniem awarii w sieci elektroenergetycznej, przy czym czas trwania tej przerwy jest liczony od momentu uzyskania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej informacji o jej wystąpieniu do czasu wznowienia dostarczania energii elektrycznej.

Przedmiotowy brak dostawy energii spowodowany, jak zostało to ustalone, awarią w sieci elektroenergetycznej ustawodawca zakwalifikował jako nieplanowaną przerwę w dostarczaniu energii, a tym samym jest przypadkiem kiedy odbiorca choć fizycznie pozbawiony dostarczania energii, nie może być przedmiotem rozstrzygnięcia przez Prezesa URE.

Zawarta w aktach postępowania administracyjnego dokumentacja, w tym wyjaśnienia zainteresowanego, w ocenie Sądu bezspornie wskazują, pozbawienie energii odbiorców zainteresowanego, w tym powoda, nastąpiło w wyniku awaryjnego wyłączenia urządzenia elektroenergetycznego, co nie było skutkiem celowego i zamierzonego działania zainteresowanego. Należy zauważyć, że ciężar dowodu w niniejszej sprawie spoczywał na powódce, która z żądania rozpoznania sprawy przez Urząd wywodziła skutki prawne. W tym celu został zgłoszony dowód z opinii biegłego z zakresu energii elektrycznej. Biegły jednoznacznie potwierdził tak w opinii pisemnej, jak i ustnej, iż do przerwy w dostawie energii doszło w wyniku awarii. Biegły wskazał, że awaryjne wyłączenie transformatora nie było skutkiem celowego i zamierzonego działania Zainteresowanego, lecz zostało spowodowane niezamierzonym zadziałaniem zabezpieczenia gazowo-przepływowego transformatora nr T-5 10/0,4 kV znajdującego się na terenie nieruchomości

powódki. Zdaniem biegłego w wyniku tego zdarzenia doszło do awarii w całym Rejonie Energetycznym P.. Wskutek tej awarii, dostaw energii elektrycznej pozbawione zostały podmioty zasilane za pośrednictwem transformatora T-5, w tym firma powódki. (k. 173 akt sądowych). Biegły kategorycznie stwierdził, że wstrzymanie (brak) dostaw energii elektrycznej nie był spowodowany ręcznym wyłączeniem dopływu energii elektrycznej (k. 175 akt sądowych). Biegły w pełni potwierdził tezy stawiane w opinii – w pisemnej opinii uzupełniającej (k. 222 – 296 akt sądowych). Opinia została także w całości potwierdzona opinią ustną złożoną na rozprawie w dniu 20.10.2014 roku (k. 559 akt sądowych).

Zdaniem Sądu opinia biegłego jest pełna, jasna i logiczna, a strony nie zgłosiły do niej tego typu zastrzeżeń, które ocenę tą mogłyby zmienić. Powódka złożyła wniosek o dopuszczenie opinii z innego biegłego lub instytutu badawczego, jednak w sposób racjonalny i precyzyjny nie potrafiła sformułować żadnych zarzutów co do treści biegłego M. H.. Na rozprawie biegły jasno i czytelnie odniósł się do wszelkich zarzutów stawianych przez powódkę. Biegły podkreślił, że oczywiście możliwe było ręczne wyłączenie energii elektrycznej, które spowodowałoby podobne skutki jak przedmiotowa awaria, jednakże jednoznacznie, mając na uwadze swoje doświadczenie zawodowe oraz ogromne niebezpieczeństwo życia przy tego typu zachowaniu, odrzucił taką możliwość. Mając na uwadze fakt, iż zdaniem Sądu opinia biegłego M. H. jest pełna i prawidłowa, Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego. Nie może być bowiem podstawą do dopuszczenia takiego dowodu jedynie fakt, że opinia jest niezgodna z zapatrywaniem strony wnoszącej taki dowód.

Sąd oddalił także wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka Z. K., który przygotował opracowanie sporządzone w licu 2011 roku, a złożone do akt sprawy przez powódkę, albowiem zdaniem Sądu dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a nadto biegły sądowy M. H. odniósł się jednoznacznie w opinii do złożonego opracowania (k. 227, ustana opinia uzupełniająca złożona na rozprawie w dniu 20.10.2014 roku), a nadto działanie pracowników Zainteresowanego po zaistnieniu zdarzenia będącego podstawą niniejszego postępowania, nie miał żadnego znaczenia dla przedmiotu sprawy.

Konkludując, przypadek przerwy w dostawie energii powodowi przez zainteresowanego został spowodowany awarią funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, co zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Gospodarki należy uznać za nieplanowaną przerwę w dostawie energii, nie wypełniającą przesłanek przepisów prawa energetycznego dotyczących wstrzymania dostaw energii i w przypadku sporu nie podlegająca pod rozstrzygnięcia przed Prezesem URE.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie powoda orzekając jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z zasadzając od powoda, który przegrał proces w całości, na rzecz pozwanego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 377 zł na rzecz zainteresowanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowanego uwzględniając opłatę skarbową za złożenie dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w kwocie 17 zł.

SSO Dariusz Dąbrowski